

Arrest

nr. van 28 mei 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat F. HASOYAN
Sint-Corneliusstraat 28
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 mei 2025 heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregelen de versnelde behandeling bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het op 19 mei 2025 ingediende verzoek tot schorsing van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 21 maart 2025, en van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, ook van 21 maart 2025.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82, 39/84 en 39/85 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. HEAGEMAN, die loco Mr. F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 oktober 2024 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 21 maart 2025 verklaarde de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) deze aanvraag onontvankelijk. Op dezelfde dag legde de gemachtigde verzoekster ook het bevel op om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissingen diende verzoekster een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), gekend onder het rolnummer RvV X.

Thans vordert verzoekster, na uitklaring op zitting, de versnelde behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beiden van 21 maart 2025. Dit zijn de bestreden beslissingen.

Op 21 mei 2025 nam de gemachtigde het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze beslissing werd dezelfde dag aan verzoekster ter kennis gebracht. Tegen deze beslissing diende verzoekster bij uiterst dringende noodzakelijkheid een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in op 26 mei 2025.

2. Betreffende het voorwerp van het beroep

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift niet eenduidig is. Zo stelt dit op p. 2 “(...) *het bevelen van voorlopige maatregelen in te dienen overeenkomstig de artikelen 39/82-85 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (...) tegen de beslissing van 21/05/2025 ter kennis gebracht aan verzoekster dd. 21/05/2025 (stukken 1 – bijlage 13 Septies).*” Er wordt onder stuk 1 “*kopij bestreden beslissing en kennisgeving*” ook de bijlage 13 septies gevoegd van 21 mei 2025, die evenwel reeds werd aangevochten door middel van een verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid daags voordien op 26 mei. Echter, verder stelt het verzoekschrift onder “*in rechte*” “*een vordering tot schorsing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingesteld tegen de beslissing 9bis en de bijlage 13 en dit dossier werd op de rol ingeschreven onder het nummer RvV 339 603. Aangezien verzoekster thans het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel naar Armenië. Aangezien de tenuitvoerlegging imminent is mits eerstdaags een vlucht naar Armenië zal worden vastgesteld. Aangezien dat verzoekster reeds een vordering tot schorsing heeft ingesteld en de Raad zich nog niet over deze vordering heeft uitgesproken. (...) Aangezien verzoekster verzoekt dat de Raad haar schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt in de zin van artikel 39/84 Wet 15 december 1980 (...).*” Verzoekster heeft bij dit verzoekschrift ook het hangend beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing tegen de onontvankelijkheidsbeslissing op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de bijlage 13, beiden van 21 maart 2025 gevoegd, evenals het bewijs dat deze zaak op de rol is geplaatst onder het rolnummer RvV X. Tevergeefs heeft de wachtgriffier getracht dienaangaande telefonische verduidelijking te verkrijgen.

Ter zitting gevraagd aan de raadvrouw van verzoekster of de verwijzing naar de bijlage 13septies van 21 mei 2025 en het voegen van deze beslissing als “bestreden beslissing” materiële vergissingen betreffen en dit verzoekschrift tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen moet worden beschouwd als een vordering tot het versneld behandeld zien van de hangende vordering tot schorsing aangaande de 9bis-beslissing en de bijlage 13 beiden van 21 maart 2025, antwoordt deze bevestigend.

Uit de nota van verweerder blijkt dat deze ook het verzoekschrift op die wijze heeft opgevat en hij aldus zijn rechten van verdediging heeft kunnen uitoefenen.

Het voorwerp van het huidige beroep is bijgevolg de versnelde behandeling van de hangende vordering tot schorsing in de zaak RvV X.

3. Betreffende de onontvankelijkheid ratione temporis van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

In de nota met opmerkingen werpt verweerder op dat de vordering van verzoekster laattijdig is, nu de termijn zoals bepaald in artikel 39/57 §1, derde lid van de Vreemdelingenwet is overschreden.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet door middel van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid de versnelde behandeling van een hangende vordering tot schorsing kan worden gevorderd wanneer de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel die jegens de verzoekende partij werd getroffen, imminent wordt.

Artikel 39/85, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een

welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn." (eigen onderlijnen)

Artikel 39/85, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterst dringende noodzakelijkheid." (eigen onderlijnen)

In casu bevond verzoekster zich sinds 21 mei 2025 in een gesloten opvangcentrum met het oog op haar verwijdering. Op diezelfde dag is aan verzoekster een verwijderingsmaatregel ter kennis gebracht (bijlage 13septies).

Bij deze vordering tot voorlopige maatregelen, verzoekt verzoekster om een reeds eerder ingediende vordering tot schorsing tegen de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is verklaard en het eerder bevel om het grondgebied te verlaten, beiden van 21 maart 2025 versneld te behandelen. In wezen vraagt zij dus dat er toepassing zou worden gemaakt van

artikel	39/85	van	Vreemdelingenwet.
---------	-------	-----	-------------------

Uit het bepaalde in artikel 39/85, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het verzoek om, naar aanleiding van het tussenkomen van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, bij wege van voorlopige maatregelen zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van andere beslissingen te behandelen slechts ontvankelijk is indien tegelijk bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing (of voorlopige maatregelen) wordt gevorderd van de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel die imminent is of is geworden. Daarnaast moet, in toepassing van artikel 39/85, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de vordering tot schorsing waarbij voorlopige maatregelen worden gevorderd reeds zijn ingeschreven op de rol, mag de Raad er zich nog niet over hebben uitgesproken en moet de vordering worden ingesteld binnen de termijn bedoeld in artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen niet gelijktijdig werd ingediend met de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bijlage 13septies. Deze laatstgenoemde vordering werd (tijdig) ingediend op 26 mei 2025, terwijl de thans voorliggende vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen pas op 27 mei 2025 werd ingediend.

Verder luidt artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet als volgt:

"De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen."

Verzoekster had gezien het feit dat de bijlage 13 septies van 21 mei 2025 een tweede verwijderingsmaatregel vormt, een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van deze verwijderingsmaatregel om de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in te dienen. Deze termijn verstreek op 26 mei 2025, dermate dat de thans voorliggende vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en dus de vordering tot de versnelde behandeling van de hangende zaak onder het rolnummer RvV X, laattijdig is aangezien de vordering pas werd ingediend op 27 mei 2025.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de vordering laattijdig voorkomt, zoals verweerder terecht in de nota met opmerkingen had opgeworpen.

Ter zitting wordt dit voorgelegd aan de raadsvrouw van verzoekster en wordt gevraagd of er sprake is van overmacht waarom deze vordering niet eveneens op 26 mei 2025 kon ingediend worden. Dienaangaande stelt de raadsvrouw dat zij geen nieuws heeft van de dominus litis en gedraagt zij zich naar de wijsheid van de Raad. Door zich naar de wijsheid te gedragen, heeft de raadsvrouw de ontvankelijkheid ratione temporis van huidige vordering niet aangetoond.

De vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot het bevelen van voorlopige maatregelen is onontvankelijk met toepassing van artikel 39/85, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. HEIRBAUT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

A. MAES